

DOPIŠ PRO TEBE

MŠE SVATÁ - STŘED NAŠÍ VÍRY

1/81

POCHOPIT MŠI SV. NENÍ LEHKÉ ...

Když byli apoštolové těsně před Kristovým ukřižováním poprvé na mši svaté, netušili, co mše sv. je. Připravili obvyklou židovskou hostinu, slavenou na památku vysvobození židovského národa z Egypta pod vedením Mojžíšovým.

POZNEJTE S NÁMI NESMÍRNOU KRÁSU MŠE SV.!

MŠE SV. JE HOSTINA. – Evangelium vypravuje, jak Ježíš při večeři vzal chléb, pronesl požehnání, rozlámal jej a dal svým učedníkům se slovy: » Vezměte a jezte. TOTO JE MÉ TĚLO. « Potom vzal kalich ... podal jim jej a řekl: » Pijte z něho všichni. Neboť toto je má krev ... To dělejte na mou památku. «

CO ŘÍKÁ SV. PAVEL: » *Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vykonal děkounou modlitbu, rozlámal jej a řekl: » Toto je moje tělo, které se za vás vydává... « Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: » Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví ... « (I Kor 11, 24-26).*

VEZMĚME MISÁLEK. V neměnné části mše sv. čteme: » *Neboť on večer před svým utrpením vzal do svých svatých a ctihodných rukou chléb (kněz vezme do ruky hostii), pozdvihl oči k nebi, k tobě, svému Otci všemohoucímu (kněz pozvedne oči k nebi), vzdal ti díky a požehnal (kněz žehná chléb), lámal, dával svým učedníkům a řekl: » VEZMĚTE A JEZTE Z TOHO VŠICHNI: TOTO JE MOJE TĚLO, KTERÉ SE ZA VÁS VYDÁVÁ. «*

Při žádné svátosti nejsou slova a pohyby tak blízké slovům a pohybům Kristovým. Mše sv. je poslední večeře, obnovovaná stále uprostřed nás a pro nás.

Mše se skládá i z jiných částí: modliteb, čtení, zpěvů. Ne-

pochopíme však její význam, nepochopíme-li její střed – PROMĚŇOVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ.

CO SE NIKDY NEMĚNÍ

Během roku – po reformě během tří let – se modlitby mění. I střední část mše svaté podlehla změnám. Pravoslavná církev má jinou liturgii. Ale základní část mše sv. má pro všechny oddělené východní církve stejný význam. (Protestanté nemají ani mši, ani kněze.) Bez slov a pohybů Pána Ježíše při poslední večeři by mše neexistovala: mše je opakování poslední večeře. CHLÉB A VÍNO. – Mše se může sloužit bez svíček, bez oltáře, bez mešního roucha – je-li to nutné – ale nedá se sloužit bez vína a bez chleba. Chléb a víno, kalich a paténa (miska), stůl a mešní ubrus znázorňují posvátnou hostinu.

HOSTINA PÁNĚ. – Po proměňování už nepřijímáme chléb a víno, nýbrž Tělo a Krev Páně. Všimněme si, jak často se v mešních modlitbách vyskytují slova: hlad, žízeň, nebeský pokrm, stůl Páně, nasycení, posila ...

Evangelia popisují často Pána při jídle. V Káni Galilejské proměnil vodu ve víno, ale řekl Panně Marii: » *Ještě nepřišla má hodina.* « (Jan 2, 4) Rozmnožil chleby a nasycil množství lidí – ale jeho hodina se naplnila až po velikonoční večeři, kdy ho Jidáš polibkem zradil nepřátelům. Rozmnožení chleba připomíná sv. přijímání. Sám Kristus rozdal při poslední večeři své Tělo v podobě chleba svým apoštolům.

Po velikonoční večeři přišel Kříž – utrpení, oběť. Mše sv. je spojena s křížem, se smrtí a zmrtvýchvstáním Páně, s tajemstvími, která slavíme na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Hod Boží velikonoční. MŠE JE SLAVNOST NOVÉ VELIKONOČNÍ ÚMLUVY. Pán Ježíš chtěl, aby mše sv. a kříž byly sjednocené, spojené.

VELIKONOČNÍ POKRM

Velikonoční večeře byla pro Židy posvátná. Užívali určitých obřadů, kterých užil i Ježíš:

- * Jí se velikonoční, v chrámu obětovaný beránek. Tento pokrm je oběť.
- * Jí se požehnaný chléb a víno. Děkuje se Bohu za dar chleba a vína, za pokrm a nápoj.
- * Shromáždí se celá rodina. Velikonoční večeře Židů je shromáždění a slavnost.
- * Otec rodiny připomene milosrdenství Boha, který osvobodil

svůj národ. Při evangeliu a čtení se nám říká, co Bůh udělal pro nás.

- * Otec rodiny děkuje Bohu. Je naše povinnost děkovat, chválit, oslavovat, žehnat a klanět se tomu, kdo udělal všechny tyto divy pro naše otce a pro nás.
- * Vyvedl nás z otroctví na svobodu, ze smutku do radosti, z pláče do blaženosti. – Totéž říká preface, modlitba před hlavní částí mše sv.
- * Zpívali žalmy. I při mši sv. se modlíme žalmy.
- * Bratrská hostina. Přijímání nás spojuje nejen s Kristem, ale i s ostatními – jak praví sv. Pavel: » Je jen jeden chléb, je tedy jen jedno tělo ... «
- * Při velikonoční slavnosti očekávali Židé Vykupitele. Mše sv. a sv. přijímání vyjadřují naši naději a touhu po nebeské blaženosti.

MŠE SVATÁ JE OBĚŤ, SHROMÁŽDĚNÍ, SLAVNOST, CHVÁLA, OBĚTOVÁNÍ A ZVĚSTOVÁNÍ.

O mši sv. napsal sv. Justin (umučený kolem r. 150):

» *SHROMÁŽDĚNÍ*: v den, který se jmenuje den slunce, at se na jednom místě shromáždí všichni z měst i z venkova.

BOŽÍ SLOVO: Přečtou paměti apoštolů a slova proroků ...
Po čtení se ten, který předsedá, ujme slova, aby vysvětlil a ukázal, jak uskutečnit přečtené.

MODLITBA: Všichni povstanou a společně se nahlas modlí.

OBĚTOVÁNÍ: Jeden z nás pak přinese chléb a víno i vodu.

PREFACE A HLAVNÍ ČÁST: Ten, který předsedá, celou silou svého ducha prosí, aby modlitby a chvály byly vyslyšeny a všichni shromáždění odpoví: Amen.

PŘIJÍMÁNÍ: Nato se rozdává proměněný pokrm a jáhnové jej donesou i těm, kdo nemohli přijít.

SBÍRKA: Kdo žije v dostatku a chtějí dát, dají, co kdo chce. Co se sebere, dá se představenému a ten to rozdělí vdovám a sirotkům, nemocným, vězňům, cizincům, jedním slovem podpoří ty, kdo to potřebují.

DEN ZMRTVÝCHVSTÁNÍ: Shromážďujte se v den slunce (neděle), protože je to den, kdy Ježíš, náš Vykupitel, vstal z mrtvých.

MŠE SVATÁ JE OBĚŤ

Poslední večere byla hostina, na které se jedlo a pilo, měla však posvátný význam už dříve, než Pán ustanovil Eucharistii. Jedli při ní obětního beránka, jehož krví potírali prahy dveří.

Krev Krista, Beránka Božího, byla vylita na dřevě kříže, aby nám zajistila vstup k Otci a osvobodila nás ne z područí Egyptánů, ale z moci hříchu a nadvlády Zlého ducha.

PŘED SVÝM UTRPENÍM ...

Pán Ježíš také řekl: » *Toto je moje tělo, KTERÉ SE ZA VÁS VYDÁVÁ.* « » *TOTO JE KALICH MÉ KRVE, KTERÁ SE PROLÉVÁ ZA VÁS A ZA VŠECHNY ...* «

JEŽÍŠ UŽ NEUMÍRÁ

Při mši sv. Pán Ježíš neumírá na kříži, ani netrpí. Který kněz by se odvážil sloužit mši sv., při které by Kristus trpěl a zemřel? Věříme a víme, že každá milost, smilování a vykoupení přišlo skrze Kristův kříž. Jsme vykoupeni jeho krví. Krev, kterou za nás prolil, nám dala život. Kříž Krista, Syna Božího, pravého Boha a skutečného člověka, pronikl na věčnost, a tak dal každému věřícímu, který žije v čase, možnost, očistit se od hříchu, vyprostit se ze zlého, konat dobro, stát se svatým, plným Boha. Existuje jen jediná oběť Kristova – oběť na kříži – ale ZPŘÍTOMŇUJE SE PŘI MŠI SVATÉ; přináší stejné plody a nabízí je člověku.

OBĚŤ CÍRKVE

S Pánem Ježíšem nabízí se za oběť Otci celá Církev. Svědčí o tom kříž, který dělá před a po proměňování kněz nad dary chleba a vína a modlitby: » *At je tato oběť ... hodná tvého zalíbení ...* « » *Přijmi tedy milostivě, Bože, oběť svých služebníků ...* « » *Modlete se, bratři a sestry, aby se má i vaše oběť zalíbila Bohu, Otci všemohoucímu ...* «

Církev v mešních modlitbách stále připomíná, že přinášíme oběť Kristovu.

OBĚŤ MŠE SVATÉ PATŘÍ NÁM!

Je obětovaná za nás. Spojujeme při ní naše bolesti s nesmírným utrpením našeho Pána Ježíše Krista, Syna Božího.

Je naše, neboť ji slavíme my – s NÍM!

Hříchy jsou smazány, Satanova moc zlomena, naše utrpení se spojuje s utrpením Kristovým a dostáváme největší dar pro naši duši – B O Ž Í Ž I V O T .

Své dotazy a připomínky pište na adresu :

VELEHRAD, Postfach 592, CH-8026 Zürich